

prædiken over Matth. 9, 9. om Levi Kaldelse, og Past. P. B. Thoreby, Menighedens Præst, hvd os hjertelig velkommen til at nyde de aandelige faa vel som de timelige Gæder sammen med dem. Efter denne dejlige Stund i Herrens Hus blev vi som bedst sat til Vord i Spisehuset og Spiseteltet ved Siden af Kirken, hvor Vordene var dækket med alt, man kunde ønske sig baade for Mund og Mave.

Ved Eftermiddagsmødet tog vi fat paa vore Forretninger. Følgende stemmeberettede Medlemmer var til Stede: Præsterne: A. S. Jensen, P. L. C. Hansen, S. Hansen, N. S. Nielsen, J. Scott, P. B. Thoreby, og Underegnede. Delegerede: S. M. Schultz, Selma Cal.; L. M. Rosenbom, Del Rey, Cast.; N. B. Nielsen, Oleander, Cal.; og Chr. Christensen, Eugene, Ore. Af besøgende var som før nævnt Past. J. Thorsen fra Danmark og Past. J. S. Jensen fra Den danske Kirke, samt Past. M. B. Dammernæs fra den for. norske Kirke.

Formanden overbragte os en Hilsen fra Past. G. B. Christensen med Et. 35. Denne Hilsen modtoges ved Næstning.

3. Formandens Indberetning lød det, at meget af Væghning var der ikke at berette fra det forløbne Aar, dog var Arbejdet i Kredsen gaaet fremad under Herrens Velviljelse. 3. Oakland, hvor Past. M. A. An-

dreasen var bleven indsat den 10. April, havde han faaet en god og hjertelig Modtagelse, der lovede godt for den danske Arbejdsmark. 3. Los Angeles gaar Arbejdet fremad trods de mange Vanfligheder, der lægger sig i Vejen for Missionen der som i alle Storbøyer.

En stor Arbejdsmark ligger for os; baade i Byerne og i Landstrifterne lever store Flokke af vore Landsmænd uden firkelig Betjening. Herren giv os Mænd og Midler til, at vi kunde bære Jersens Evangelium ud til dem.

Bedrørende denne vigtige Sag toges følgende Beslutning:

„Med den Kendsgerning for Øje, at vort Folk paa mange Steder lever uden Herrens Naademidler, opfordrer Kredsen paa det indstændigste Menighederne til at forsøge Diferentligheden i et saadant Omfang, at Kredsen maa blive i Stand til at optage nye Missioner.“

Nogen Tid blev benyttet til at behandle de Sager, der var henlagt til Kredsen af Samfundets Naarsmøde, med følgende Udfald:

1. Pacific-Kreds udtaler Diferentligheden af, at vi beholder det aarlige Møde.

2. Pacific Kreds tiltræder det Forslag vedrørende Alderdomshjemmet, som Komiteen fremsatte ved sidste Naarsmøde.

3. 3. Drøftelsen om Søndagskolearbejdet var Stemningen for at vi med fuld Frihed — uden bestemte Tilsat — bruger vore Lærebøger — Valslevs Lærebog og Bibelhistorie.

1. Pacific Kreds tiltræder, at vi beholder vort Børneblad i dets nuværende Skikkelse, og at Samfundet arbejder hen til at udgive et enkelt Børneblad, naar det findes fornuftigt.

Ved Valg af Embedsmænd blev Past. A. S. Jensen genvalgt til Kredensformand og Mr. Chr. Pilegaard blev genvalgt til Kasserer.

Der forelaa Indbydelse til næste Naarsmøde fra Immanuel's Menighed, Easton, Cal. Denne modtoges med Tak.

3. 3. mindre end tre Emner forelaa til Drøftelse.

Første Emne, Joh. 3, 16, blev indledet af Past. N. S. Nielsen. Baade Indledningen og den derefter følgende Drøftelse var baade opbyggelig og belærende.

Andet Emne: „Veljenselsen i at arbejde i Høllensfabrik i Herrens Vingaard“ blev indledet af underteegnede. Herren var os nær og under Behandlingen af dette Emne fik vi vist alle mere Lyst og Trang til at være med; thi vi saa, der var Veljenselse at vinde i Arbejdet; men ogsaa at tabe, om vi undrog os.

Tredie Emne: „Omvendelses værdige Fruiter“ blev indledet af Past. S. Hansen, og ikke mindst der mærkede vi Mandens jagte Sufen iblandt os. Det var dejlige Dage, vi tilbragte sammen; men ogsaa her maatte vi jante — fordi vi erjarede det — at Søndagen dog er „Herrens Dag“.

Indlig jamledes vi i Herrens Hus for at gæste Herrens Vord; der var forud bleven sagt, at det ikke skulde være en stor — ikke en Menighedens — Aftersgang — det kneb jo med Tiden; men det var en veljenset Stund.

Past. Thoreby holdt en kort men fyndig og aandsfyldt Skrifttale, hvorpaa vi nød det dyre Paa i paa vore Synders Forløbelse.

Past. Joh. Thorsen prædikede derefter for os, og Gud gav ham Raade til at male for os et dejligt Billede af „det funde Høvedet“, der faldt i Jorden og døde, for at det ikke skulde blive ene, men bære megen Frugt.

Von det Ord kunde lyde uden at bære Frugt? Umuligt! Kirken var fuld til sidste Plads, og efter endt Gudstjeneste — samledes — faa mange, som kunde faa Plads, om Vordene, medens vi holdt en kort Værnegudstjeneste i Kirken, og ogsaa der var Herren os god.

Vi som saa med ved det andet Vord — eller var det, det tredje? Vigenmeget — „Melet var ikke sluppet op, og Diekruset ikke blevet tomt.“ og vi mærkede heller ikke til, at det blev det, selv om vi var mange, der nød deraf. Om Eftermiddagen holdtes der Ungdomsmøde, og Past. P. L. C. Hansen talte et godt og gripende Ord til de unge, og efter ham talte Past. A. S. Jensen paa Engelsk.

Om Aftenen var der igen fuldt Hus. Underteegnede prædikede først, og Kredensformanden, der skulde rejse hjem om Natten, talte et lille Farvelord til Slut.

Saa var denne herlige og rigt veljensede Dag til Ende; men vi havde endnu en Dag til. Mødet sluttede først Mandag Eftermiddag. Og Mandag havde vi blandt andet „Klokkendevise“. Menighedens unge havde nemlig ladet en Klokke hænge op i Kirkens Taarn. De vilde have det faaen, at ingen kunde — om muligt — undgaa at blive mindet om Søndag Morgen at nu bør vi til Kirke.

Ja, saadan skal det være, kære unge Menneker. Alle i Arbejdet! Men vend nu endelig aldrig selv det dybe Øre til, naar Klokken falder.

Ja, saa Mandag Eftermiddag holdt vi Slutningsmøde, det blev der idetmindste sagt, og vi jagde ogsaa Farvel; men tro mig, om vi ikke fik et Møde til om Aftenen inde hos Søren Jensens i Byen, og der var Suflet nær blevet for lille, og Folket havde god Tid; men vi naaede alligevel at faa vort Tog Af lidt før eet.

Nu skal 3 have hjertelig Tak for Samværet, 3 kære Menighedsfolk deroppe i Eugene, med samt den kære Præstemand og Præstefone.

Herren veljensede eder og os alle og vor kære Pacific Kreds for Jesu Skyld.

Eder i Herren.

M. C. Jensen - Engholm.

Korrespondancer

Fra høje Nord.

Det er Søndag! en Uge fra i Dag er det Juledag. Nimrosten hanger saa stille i Trærnes Ørene; saa jagtelig stille drysler den hvide Sne idooer Dage og Dager! alt er saa stille og fredfyldt i Naturen; det stemmer Sind og Tanke saa poetisk. Vi jer det i den levende „Titus“ og den uddødelige „Scriba“ — „Ogaa de „mindre Mænd“ jænges — Tanterne gaar tilbage til Drengen, der fødtes paa den lille Ø Møen, til den store vide Udflugt over Havet — til „Julemorgen“ var mit Himmerig,“ da „Det fikmer nu til Julefest,“ naar Fader med høj Hat og Moder i kjæftledet tog Drengen med til „Guds Hus“, og han saa Moder stande paa Kirkegulvet høende Ane tre gange — Siden lærte Drengen, at det betød „i Faderens Sørens og den Helligaands Navn“ — Andagtig men spejende jød han i Kirkestolen og saa efter den Gud, der maatte bo her. — Vi var jo i Guds Hus. Han anede ikke den Gang, at han selv som Fader i sin Tid skulde komme til at spejde og længes efter at se Faders og Moders Gud, den Gud, han dog troede paa, men hvad han saa tidt, at saa tidt ifuldte. Men tal Fader og tal Moder, om 3 kan se mig og høre mig, da ved 3, hvor tidt jeg maa nynne: „D, gode Gud, jeg talfer dig, En kærlig Moder gav du mig, En god en trofast Fader.“ Ja, eders Dreng talfer dig Fader, for at du vilse ham, at ihvor traolt du end stundom kunde have det om Søndagen for at tilfredsstille Aander med Trækto eller Snekterarbejde og maatte undvære Gudstjenesten i Guds Hus, at naar Klokkerne ringede sammen, da tog du Salmebogen, og Moder og Drengen maatte sidde andagtig at høre Dagens Evangelium med Salmer, — og tal Moder for alle de gode Ord og alle de Salmer, Drengen lærte udenad, saa han kan dem endnu, ja, har tillige erjaret, at „Fader og Moder maa forlade dig,“ men den himmelfte Fader har sagt: Jeg, jeg elsker dig mere end en Moder. Og Drengen, der nu er Mand, har lært, at dette ikke blot er Guds Ord, men „Guds Ord til mig“. Thi je 3 kære Vagfolk, der ghyer ved Vibelkritik — hvert Guds Ord, som vi i Troen tilegner os, bliver Guds Ord for os og til os. Saa lader vi de lærde disputere om „hvert Ord“ eller „hvormeget“, om „Sellighedsføles“ Forhandling og alt muligt. — Lad dem gnaave Ven, om vi blot faar Afsked. — „Vi vil lyngge: „Guds Ord det er vort Ar-

begods, Det skal vort Afoms væe.“ Lad Ordet blive Liv i vort Liv, saa skal med Guds Hjælp „de Gud har givet os,“ omjider nok komme hjem, om de end tidt for vore Øjne at se ikke vandrer den „lige Vej fra Jord til Himmel.“

Drengen, Manden saa sin Fader og hørte sin Moders jalige og fredfyldte Hjemgang, fatte paa Mindet: „Det bedste Arvegods er Guds Ord og Livet i Gud.“ Kommer du, kære Læser, til Napley Kirkegaard, kan du læse det. Ja je! „Mindet lader som ingenting, er dog et lønligt Afspejring“, naar Sjæmmets Vinder er hellige.

Men ogsaa andre Vinder drager frem; de er slet ikke om en god Dreng, men Manden maa smile derved og muligt faa andre til det samme; det vifer kun „Mulligheden“ af Vagnens Sejr, beviser „godt og ondt“ i hvert et Værnehjerte. Drengen jød paa Skolebænten i Naabomagle Skole. Læreren P. Petersen, (mon han leder endnu) gif mistænksomt spejende frem og tilbage i Skolen. Pludselig lød det: „Vil Jens S. komme herud!“ Drengen vidste, han havde gjort Spillopper, men trøstede sig ved den ny Skindpels — „Nelsen af!“ lød det; det gif smaat, og Læreren greb til at knappe af, men naar en Knap blev aabnet foruden, fik Drengen den nederste knappet i. Et Par drøje Nap af Tampen udenpaa Velsen med Ordre: „Vil tilbage i Aften“ var Enden.

Om Aftenen lød Drengen hjem — „gjorde sig jø“ i 8 Dage. Moderen bagede „lynde Pandefager“. Mal hvor de imagte godt; men Drengen, der saa jø i Sengen og saa fulken, at Tarmene streng, turde jo ikke ipjise — for saa „var han ikke jø“. — Endnu staar Læreren mistænksomme Vif paa Drengen, da han atter meldte sig i Skolen, og Ordene: „Saa, du har været jø,“ levende i Minde. — Se, det var Vagnens Liv og Sejr i den lille Drengs Hjerte. Men der gif ikke mange Aar, før Drengen maatte fortælle Sandheden til Moder. Men — „de svandt, de svandt, de skide Vardomsdage“. Jeg fun Grindringen nu har tilbage, Gud lad mig aldrig, aldrig glemme den.“

Det skal ikke se pønt eller lyde fønt at begynde med „jeg“ eller at faa formange Gange disse 3 Bogstaver ind.

Men de kære Lærere maa huske, at det er støvet Ven og want Skrivehaand, det gaar, som naar man jaar fot i den støvede Violin. Atter og atter kommer de samme Toner frem, fordi aa meget er glent, og Jøngrene vil ikke lyftr. Ellers vilde jeg gerne fortælle et og andet baade personligt og fra Livet her i Deonto.

Det er jo alt en Del Aar, siden man som ud af det altfor lette om end poetiske Mandsliv i den grundtvigianfke Aetning, hvor Skriveren mindes meget herligt og godt, og ind i — forekom det ham — en tung, trykende Mandfretning.

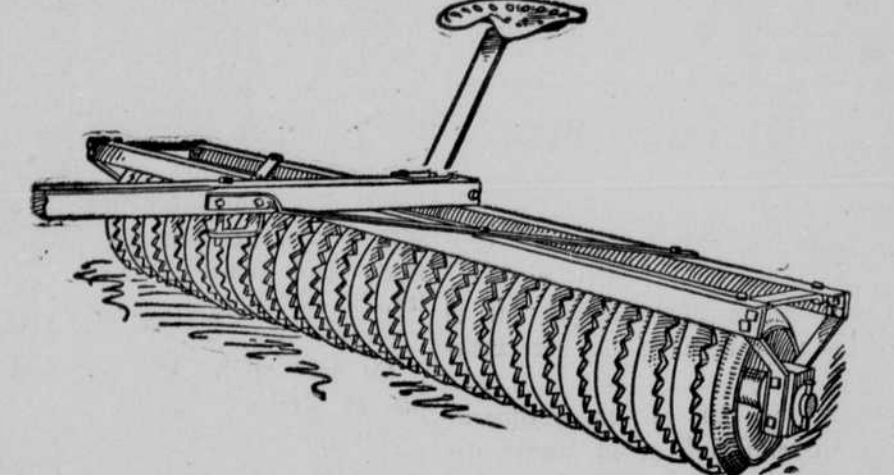
En hel Del af vore skønneste, herligte, poetiske Toner afløstes af altfor mange monotone, reformerte Sange, var end vore bedste Sange „Min Jesus lad mit Hjerte jø“ og „Dig vil jeg elske, du min Strøke“ og lign., vi jølte ogsaa Kraft og Liv i Sange som „Jeg har haaret Værkens Vinge“, „Spurkum i din Ungdoms Baar“, „Spurvellif, som under Taget jøder“, „Befkommen Værketil“ ojp. Men var det ikke under Nefiso af Skeptifisme, „Momvende“? Der falder baade graa og hvide Haar paa mit Skrivebord, men jeg jøler ung og vil sige til vore Værsmagere endnu: Lad os jø Pøst i imellem de gudelige Rim. Som det er godt at høre en Guds Tjeners Værserfaring i Jørkundelsen, saa gør det godt at jøngue ud „Hver en Glæde i vort Hjerte“ — der har „Vod fra Livets Ailde“ — je Sal. 15.

Der i Deonto lever vi jø, som vi bedit det kan. Vi har nu haft i samme Præst — gamle Pastør Jersild, som han almindelig kaldes — i over 20 Aar. Folk vil ikke af med ham; de ældre i Herren mærker, at han er ikke ny i Troen; bejhmrede oplyses, jøge og døende styrkes, blandt Folket i det hele haars Respekt og Aerklighed. At fortælle om alle Sammenkomster i vor danske

A MONTH'S FREE TRIAL.
Send os Navn og Adresse, og vi vil sende Dem en Vulcan Razor gratis. Brug den 30 Dage. Beholderen sendes os \$1.75. Hvis ikke, returner den. De maa synes om denne fine Razor af det bedste engelske Støbestaal, thi den er lavet, hærdet, slebet og solgt rigtig. Meddel om De ønsker rund eller lige Od; bredt, medium eller smalt Knivblad; om stivt, medium eller blødt Skæg. E. C. CUTLERY CO., Dept. 51 B, St. Louis, Mo.

THE VALVE PIPE!
Er den eneste Patent Pipe forjnyet med automatif Ventil som renser og afkjøler Røgen, aabner og luffer hver Gang der jøges og bevirker at ingen Røg kommer op i Øinene. Denne Opfindelse har bevist at Røfotinen fra Tobakken og Rødfsten fra Runden kan adstilles og opjarm es i jærfstfede patenterede Beholdere, og ingen Nikotin kan indaandes, og Rødfsten fra Runden aldrig kommer i Berøring med Tobakken, som derfor altid er tør og
kan ryges helt til Bunds og meget Tobak spæres. Ventilen kan med Letbed optages og rengjøres, som gjør at der kan altid rydes en ren og veljmagende Pipe Tobak.
Sendes overa t i Amerika og Kanada portofrit, og hv sille tilfredsstillende, send Pløen tilbage og De vil jø tilbagejendit alt De har uolagt. Pris \$1.00
Send for en idag!
Fabrikfæes fun af:
The Valve Smoking Pipe Mfg. Co.,
908 State Street, Racine, Wis.

THE WESTERN LAND ROLLER CO.,
Cushing, Nebr.

anbefaler sig til Farmere overalt i U. S. med denne udmærkede Tromle, som gør Arbejde for 3 Maskiner, idet den nemlig pulveriserer, pakker og efterlader en løs „Mulch“ oven paa Jorden, som beskytter denne imod at tørre ud. Denne Tromle vil fortrænge alle andre Maskiner. Dette skyldes ikke alene de glimrende R-sultater, vi har fra vor egen Farming, men den fuldstudt tilfredsstillende Al Brugere, som har arbejdet m-d den. Hvor disse Tromler er brugt, er Sæden kommen langt bedre op end andre Steder, og har givet større Udbytte.
Om nærmere Underretning og Oplysning, samt Katalog og Priser, tilskriv **WESTERN LAND ROLLER CO., CUSHING, NEBR.**
Korrespondance paa Skandinavisk besvares. BOX 100.
NB.—Tidligst Bestilling sikrer bedst Levering.

Hall, om 25 aars Jubilæum af dansk Engeforening, om 25 Aars Jubilæum af Søndagskolen med en herlig smul Stol i Gave fra alle Danfke til underteegnede, om „Aristelig Kvindeforening“, der er stor og famles maanelig, om Broderfamfundets 10-aars Fest, om Broderfamfundets Kvindeforening, der famles med Salmebog eller kristelig Sangbog til deres Moder — kan 3, der bekemper Broderfamfundet andre Steder, drive det der til med eders Modstand? Man kommer længst med Middelhed.

Bil 3 jø spørge om Fruiter — ja vel, Søndagskolen trives, et smult Program af det halve af Valslevs Lærebog (i Udlat) derved faar Vørnene lært lidt af Guds Ord, slutter med Veriet staaende, jøngeds: „Guds Ord det er vort Arvegods!“ — Heriefkole om Sommeren med ca. \$150 til Ven — (sidste Sommer ved D. A. Spholm). Tidt til Samfundets Dgaver — Gældsufstiftation begunst. Ja — jaaledes lever vi heroppe. — 3 Lærere i Søndagskolen nemlig gamle Lui Nelsen, der en af Dagen modtager en smut Foræring som Paakjennelse for sin tro Væsnung af Kirken — samt Mrs. A. P. Hansen, der trolig hjælper os i Søndagskolen de sidste Par Aar, og underteegnede.

Men nu Slut. Muligt dette er alt for langt. Dog vilde jeg nødig, at Red. skulde bruge Papirskurven — selv om „Pandefagerne“ lyder lidt profaif.
Saa venlig Hilsen til Benner.
Deonto, Wis., 18. Dec. 1910.

J. Semmingen.

Conter, Iowa.

Past. Provenien og Familie er jo flyttet til Cedar Falls. Aftenen var de rejste, samledes en Del af Vennerne med dem i Sans Dannelens Hjem for at tage den sidste

Afsked med dem. Det var haardt for os at blive fortrolige med den Tanke, at de vilde flytte fra os efter fun at have været jøa fort en Tid iblandt os.

Past. Thorsen fra Danmark har ogsaa været hos os paa sin Rundrejse; vi var glade ved at høre ham tale for os og at famles med ham til Samtale.

Past Provenien kommer herop og betjener os hveranden Søndag, og han har ogsaa været her og holdt Møde midt i Ugen, men efter 1. Januar kan vi nok ikke kalde ham vor Præst mere.

Past. Jalef, Jewell, var her Søndag den 11. Dec. og holdt Møde for os. baade Formiddag og Eftermiddag.

Lørdag den 3. December holdt Hans Hansen og Emma Sørensen Bryllup, og Lørdag den 17. Dec. blev Eiler Andersen og Katrina Dybdal ægteskiet i Kirken. Past. Provenien forrettede begge Vælfier. Begge de unge Mænd er Forretningfolk i vor trivelige By, førstnævnte er vor „Grain-buyer“ eller Elevator Mand, og den anden er Smed.

Begge de unge Par bedes modtage vor hjertelige Vøfnifning.

Niels Petersen er rejst til Arkansas med sin jøge Suifru for i et mildere Klima at finde Vindring og mulig Helbredelse for hende der. To af Døtrene, Metta og Hannah, tog af for at være deres Moder til Hjælp. Vi haaber, at Mrs. Petersen maa blive bedre, og at vi maa je, at hun kommer raft tilbage.

Julen nærmer sig med stærke Skridt, og vi begynder at jøa noget af Juletraaligheden over os. Det er jærlig vore Kvinder, det gælder om. 2. Juledag kommer Pastør Provenien og holder Gudstjeneste, og 3. Juledag om Aftenen kl. 7½ bliver der Juletra i Kirken, hvor alle jo, som altid, er velkommen i vor Kirke.
Korr.

FLOCK & NIELSON
the new firm wish to make it plain that they have none but the very best lumber in their yard that money can buy, look around, then come and see our stock, and we know you will buy. Come and see. We also have a line of wagons, buggies, etc., and a full supply of coal.
Yours for a fair and legitimate deal.
FLOCK & NIELSON

House Cleaning
On The Farm Simplified and Lightened By **Old Dutch Cleanser**
Housecleaning has no terrors for the housewife who uses this wonderful, all-round Cleanser. It keeps everything in and about the farmhouse in spick and span condition in half the time and with half the labor required by old-fashioned cleansers. This one cleanser **Cleans, Scrubs, Scours, Polishes**
In the kitchen, dining room, sitting room and bed rooms, and does it quicker and better. The best thing for pots, kettles, pans, floors, in the dairy, etc. No caustic or acids. Hygienic. This ideal cleanser works mechanically — not chemically.
Try It Now
10¢ For Large Sifter Can